

Sygnatura akt I C 1189/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2018 r. w K.

sprawy z powództwa Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K.

przeciwko S. M., M. M. i P. P.

o zapłatę

I uchyla nakaz zapłaty z 06.06.2017 r. i zasądza solidarnie od pozwanych S. M., M. M. i P. P. na rzecz strony powodowej Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy i 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.01.2017 r. do zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza solidarnie od pozwanych S. M., M. M., P. P. na rzecz strony powodowej Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1189/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. wniosła o zasądzenie od pozwanych S. M., M. M. i P. P. solidarnie kwoty 20 424,66 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3.01.2017 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona powodowa twierdziła, że w dniu 14.06.2016 r. zawarła z pozwanym S. M. umowę o przyznanie bezrobotnemu dofinansowania na pokrycie działalności gospodarczej, z której pozwany się nie wywiązał. Strona powodowa wskazała, że domaga się zwrotu kwoty dofinansowania 20 tys. zł oraz odsetek ustawowych wyliczonych na dzień 16.11.2016 r. w kwocie 424,66 zł. Zabezpieczeniem roszczenia był weksel in blanco poręczony przez P. P. i M. M..

W zarzutach do nakazu zapłaty pozwani S. M., M. M. i P. P. wnieśli o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego.

Pozwani przyznali, że S. M. zawarł ze stroną powodową umowę o dofinansowanie na pokrycie kosztów rozpoczęcia działalności gospodarczej. Pozwani zaprzeczyli, aby S. M. nie rozliczył się z dotacji. Pozwany bowiem dokonał rozliczenia, jednak nie zostało ono przyjęte przez pracownika (...) z powodu braku wyceny wartości zakupionego pojazdu. Pozwani wskazali, że braku formalnego potwierdzenia wartości rzeczy nie można utożsamiać z nie rozliczeniem dotacji w konsekwencji czego weksel został wypełniony bezzasadnie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14.06.2016 r. Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w K. zawarł z S. M. umowę w sprawie przyznania bezrobotnemu dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej. Zgodnie z jej zapisami Urząd przyznał wnioskodawcy jednorazowo środki w kwocie 20 000 zł, które miały zostać przeznaczone m.in. na zakup samochodu osobowego i narzędzi budowlanych. Wnioskodawca zobowiązał się do udokumentowania i rozliczenia się z Urzędem z całej sumy otrzymanych środków w terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej. Wnioskodawca zobowiązał się do przedstawienia w momencie rozliczenia dokumentów, m.in. umów cywilno-prawnych dotyczących zakupu środków trwałych o wartości co najmniej 3 500 zł wraz z wyceną rzeczoznawcy majątkowego. Zgodnie z warunkami umowy zakupione na podstawie umów cywilnoprawnych używane środki trwałe, maszyny i urządzenia podlegały wycenie rzeczoznawcy majątkowego. Dokument poświadczający dokonanie wyceny należało przedłożyć przy rozliczeniu. S. M. zobowiązał się do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia jej zarejestrowania. Urząd zastrzegł sobie prawo do natychmiastowego wypowiedzenia warunków umowy w razie nie rozliczenia się z całości kwoty udzielonych środków w terminie dwóch miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej. Zabezpieczeniem zwrotu środków był weksel in blanco podpisany przez S. M. poręczony przez M. M. i P. P..

Dowód: umowa nr (...) k. 20-23, oświadczenie poręczycieli k. 28-29, weksel wraz z deklaracją wekslową k. 6-7.

W dniu 15.06.2016 r. kwota dofinansowania 20 tys. zł. została przekazana na konto bankowe S. M., który w dniu 20.07.2016 r. rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. M.. W dniu 23.09.2016 r. Urząd skierował do S. M. pismo wzywające do udokumentowania i rozliczenia się z całej sumy dofinansowania w terminie 3 dni od daty otrzymania pisma. S. M. otrzymał to pismo w dniu 28.09.2016 r. W tym samym dniu S. M. złożył w Starostwie wypełniony formularz rozliczenia, w którym zadeklarował m.in. poniesienie wydatków na zakup samochodu osobowego w kwocie 5 000 zł. W dniu 30.09.2016 r. beneficjent złożył w Urzędzie umowę kupna samochodu marki O. (...) z 11.09.2016 r. za kwotę 7 000 zł. W dniu 3.10.2016 r. S. M. otrzymał pismo z (...) wzywające do wyjaśnienia spóźnienia w dostarczeniu faktur oraz dokonanie zmian w wydatkowaniu środków. W dniu 4.10.2016 r. S. M. złożył pismo usprawiedliwiające, w którym podał, że obecnie nie posiada wyceny na samochód O. (...), lecz jest w stanie ją donieść, jeśli Urząd wyrazi zgodę na jej dostarczenie w wyznaczonym czasie. W dniu 14.10.2016 r. strony umowy o dofinansowanie podpisały aneks, w którym ustaliły, że udokumentowanie i rozliczenie się z Powiatowym Urzędem Pracy z całej sumy otrzymanych środków nastąpi do 30.09.2016 r. W dniu 18.10.2016 r. Urząd poinformował S. M., że ten nie rozliczył się z całej kwoty przyznanych środków i wezwał do zwrotu nierozliczonej kwoty dofinansowania w wysokości 12 597,94 zł w terminie 14 dni pod rygorem zobowiązania do zwrotu całej kwoty. W dniu 16.11.2016 r. S. M. zgłosił się do (...), poinformował, że nie ma aktualnie możliwości spłaty nierozliczonej kwoty dofinansowania, ani dostarczenia wyceny rzeczoznawcy majątkowego.

Dowody: historia rachunku- akta administracyjne, informacja z (...) akta administracyjne, pismo z 23.09.2016 r. – akta administracyjne, umowa sprzedaży samochodu – akta administracyjne, rozliczenie z 28.09.2016 r. – akta administracyjne, pismo z 3.10.2016 r. – akta administracyjne, podanie z 04.10.2016 r. – akta administracyjne, aneks Nr (...) z 14.10.2016 r. – akta administracyjne, pismo z 14.10.2016 r. – akta administracyjne, notatka służbowa z 16.11.2016 r. – akta administracyjne.

Pismem doręczonym S. M. w dniu 2.12.2016 r. Urząd wypowiedział warunki umowy o dofinansowanie, wezwał do zwrotu w ciągu 30 dni środków w kwocie 20 tys. zł. Pismo to zostało doręczone poręczycielom - P. P. i M. M.. W dniu 16.11.2016 r. został wypełniony weksel podpisany uprzednio in blanco przez S. M. na sumę 20 424,66 zł, a który poręczyli P. P. i M. M.. Pozwani zostali w dniu 3.01.2017 r. wezwani do wykupienia weksla.

Dowody: pismo z 16.11.2016 r. wraz z potwierdzeniami odbioru – akta administracyjne, pismo z 02.01.2017 r. wraz z potwierdzeniami odbioru – akta administracyjne, weksel wraz z deklaracją wekslową, załącznikami, oświadczeniami poręczycieli k. 6-11.

Sąd zważył co następuje:

Ustaleniu stanu faktycznego dokonano w oparciu o liczne dowody z dokumentów, których autentyczność nie była w toku postępowania w żaden sposób kwestionowana. Spór w szczególności dotyczył kwestii zasadności wypowiedzenia przez Urząd Pracy umowy o dofinansowanie.

Bezspornie S. M. i Powiatowy Urząd Pracy w K. wiązały postanowienia umowy nr (...) o przyznaniu bezrobotnemu dofinansowania na podjęcie działalności gospodarczej, zredagowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Umowa o dofinansowanie w sposób precyzyjny określała takie kwestie jak wysokość dofinansowania, przeznaczenie środków, obowiązki stron, sankcje za nie dotrzymanie warunków umownych, sposób zabezpieczenia środków. Wiele miejsca umowa poświęciła przede wszystkim obowiązkowi beneficjenta oraz kwestii rozliczenia uzyskanych środków. W aspekcie orzeczniczym istotnego znaczenia nabierały zapisy § 5 i § 6 ust. 5 i 6 umowy. Wnioskodawcę zobowiązano tymi przepisami do udokumentowania i rozliczenia się z całej sumy otrzymanych środków w terminie nieprzekraczającym dwóch miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej. Pozwany rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w dniu 20.07.2016 r. (informacja z (...) akta administracyjne). W momencie rozliczenia S. M. zobowiązany był do przedstawienia dokumentu potwierdzającego wydatkowanie środków – w przypadku zakupu używanego pojazdu marki O. (...) miała zostać przedstawiona wycena rzeczoznawcy majątkowego (tak stanowił § 6 ust. 6 pkt 2c umowy), z czego pozwany się nie wywiązał. Umowa jasno stanowiła, że używane środki trwałe, maszyny i urządzenia zakupione na podstawie umów cywilnoprawnych podlegają wycenie rzeczoznawcy majątkowemu, przy czym dokument poświadczający dokonanie wyceny należało przedłożyć przy rozliczeniu. Pozwany S. M. dokumentu takiego nie przedłożył, uczynił to po wypowiedzeniu umowy tj. w toku postępowania sądowego, w dniu wyrokowania. Skoro według zapisu § 6 ust. 5 umowy obowiązkiem S. M. było udokumentowanie i rozliczenie się z całej sumy otrzymanych środków, a warunkiem rozliczenia, zgodnie z § 6 ust. 6 pkt 6 lit. 2 umowy, było przedstawienie wyceny rzeczoznawcy majątkowego na zakupiony przez S. M. używany samochód marki O. (...), to należało uznać, że pozwany temu obowiązkowi nie sprostął. Słusznie zatem Urząd uznał, aby na podstawie § 7 ust. 4 umowy wezwać beneficjenta do zwrotu nierozliczonej kwoty dofinansowania w terminie 14 dni. Starostwo takie pismo wystosowało do pozwanego w dniu 14.10.2016 r. Kwota rozliczona obejmowała koszt zakupu narzędzi zgodnie ze złożonymi fakturami, a nie obejmowała kupna samochodu. Wbrew zarzutom pozwanych (k.45 i nast.) rozliczenie się z dofinansowania polegało na przedstawieniu wyceny zakupionego auta, a nie jedynie na przedstawieniu dowodu poniesienia wydatków. Skoro umowa literalnie przewidywała obowiązek przedstawienia wyceny niezależnego rzeczoznawcy, to rozliczenie tej części pomocy finansowej odbywało się w ten właśnie sposób, a nie jak chcieliby tego pozwani – przez przedstawienie samej umowy kupna lub zapewnień, że wartość auta mieści się w granicach cen rynkowych. Z tych też względów zbędnym było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia, że poniesione wydatki, w szczególności na zakup auta mieściły się w cenach rynkowych. Nie miało również znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy przeprowadzenie dowodu ze złożonej przez pozwanych opinii rzeczoznawcy, bowiem przesłanką wypowiedzenia był sam fakt nie złożenia takiej wyceny przed organem administracyjnym.

Pozwany S. M. nie zwrócił Urzędowi, mimo wezwania, nie rozliczonej części dotacji. Tym samym strona powodowa miała podstawy do wypowiedzenia umowy, z której warunków pozwany S. M. się nie wywiązał. Pozwany nie rozliczył w terminie kwoty 12 597,94 zł dlatego Urząd żądał zwrotu całości kwoty dofinansowania. Należy podkreślić, że Urząd wielokrotnie wychodził naprzeciw propozycjom S. M., przedłużał m.in. czas na rozliczenie. Pozwany przy tym działał z pełną premedytacją i przekonaniem, że z umowy się nie wywiązuje. Przed wypowiedzeniem umowy – w dniu 4.10.2016 r. S. M. podał, że jest w stanie dostarczyć do (...) wycenę. Pozwany miał zatem dodatkowe 10 dni na przedłożenie wyceny czego nie uczynił.

Tym samym zaistniały przesłanki do wypowiedzenia umowy. Wypowiedzenie było skuteczne. Zgodnie z deklaracją wekslową w razie nie dotrzymania warunków umowy Urząd był uprawniony do wypełnienia weksla, co uczynił wzywając pozwanych do jego wykupienia.

Strona powodowa w żądaniu głównym ujęła odsetki za okres od przekazania pozwanemu dofinansowania do dnia wystawienia weksla. W tym zakresie roszczenie (...) nie było zasadne. Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 3 ustawy

z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy osoba, która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej, jest obowiązana dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą lub była członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków. Umowa przewidywała w § 7 ust. 3 zwrot środków wraz z odsetkami liczonymi od dnia ich otrzymania. Postanowienie takie było sprzeczne z art. 46 ust. 3 wspomnianej ustawy i należało uznać je za nieważne na mocy art. 58 § 1 k.c. (podobne stanowisko wyraził Sąd Okręgowy w Gliwicach w wyroku z 30.01.2018 r., sygn. akt III Ca 1010/17, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych). wypowiedzenia umowy zostało najpóźniej doręczone S. M. - poprzez pozostawienie podwójnego awiza; pisma nie podjęto do 2.12.2016 r. Odsetki zatem należało liczyć po 30. dniach od tej daty, a zatem od 03.01.2017 r.

W tych warunkach Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty z 06.06.2017 r. i na podstawie art. 471 w zw. z art. 366 § 1 k.c. zasądził solidarnie od pozwanych S. M., M. M. i P. P. na rzecz strony powodowej Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 20 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.01.2017 r. do dnia zapłaty, a w pozostałej części (w zakresie odsetek) powództwo oddalił, o czym orzekł w punktach I i II sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. bowiem strona powodowa uległa tylko nieznacznie co do swego żądania (o odsetki). Do kosztów strony powodowej należały koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł (§ 2 pkt 5 w zw. z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1667)).